

UNGDOM TAR ANSVAR.

En del av deltagerne i Oxfordmøtet på Røros.

Oxfordgruppe-ungdom i leir på Røros.

Ved Sven Stolpe og Øyvind Skard.

Idag er Røros centrum for en stor leir for 300 unge menn i Oxfordgruppen. De er samlet i denne grubeby mellom fjellene til svar på „Et kall til ansvar“. De er ute for å bygge lederskap blandt de unge menn i Norden, så at de kan oppfylle deres bestemmelse i en verdensplan. Ikke mindre enn nitten nasjoner er representert i leiren, Norge, Sverige, Danmark, Finland; fra Europa kommer de fra England, Holland, Sveits, Frankrike, Italia, Irland, Estland; fra Afrika, Kenya, Uganda, Sydafrika; fra Australia og Papua; fra Kanada og Vestindia. Alle deler av verden er representert på Røros idag. 250

av dem kommer fra alle deler av Skandinavia og er fra alle samfundslag. 63 forskjellige profesjoner er representert, men de danner allikevel en fullstendig enhet.

På Røros sover de i skolene på gulvet, halmmadrasser og ulltepper er deres eneste sengetøi. Alle lokaler i byen er tatt i bruk til å spise og sove i. Sangerhallen hvor de har sine møter, er pyntet med de nordiske lands flagg, hvilket symboliserer det bidrag som disse land, forenet under Guds kontroll, til åndelig lederskap, kan gi til verden idag. Høit over dem er skrevet ordene: Ungdom tar ansvar. Helt siden den første dag, da vi hadde ekstratog fra Oslo, er nyankomne blitt mottatt i en liten trehytte som jernbanen på eget initiativ har satt op for oss til kontor.

Dagen begynner klokken 6 om morgenen. Ut av skolene kommer der springende unge menn i gymnastikkdrakt. Fra 3 forskjellige steder samles de på idrettsplassen og har 20 minutters morgengymnastikk. De ser betydningen av å være både legemlig og åndelig i form. Ved siden av idrettsplassen er en innsjø, hvor de bader.

Og hvad slags unge menn er det som er i leiren? Vårt første inntrykk er deres uhyre vennlighet. Den fremmede, hvem han enn er, som kommer til leiren, blir ønsket velkommen, og alt blir gjort så han får en følelse av å være en av familien. Det er et fellesskap som inkluderer og tar imot, og som er helt ulikt noe man tidligere har truffet på.

I en bok som nylig er skrevet i Amerika, beskriver forfatterinnen den moderne ungdom som „Den fortapte generasjon”. Moderne ungdom har for en stor del mistet sporet, mistet planen med og retningen i livet. Den vet ikke hvor den går, og begynner å undres på om det er umaken verd. For dem kan ethvert rykte om krig bety, at de selv skal marsjere ned i skyttergraver som ikke alle vil komme til å marsjere op av igjen. Hver skilsmisse i avisene kaster skygge over deres håp og tanker på fremtidig giftermål, og stadig statistikk om arbeidsløshet spår dårlig for økonomisk sikkerhet i fremtiden.

I en slik verden møter man Oxfordgruppens ungdom, disse 300 unge menn som ligger i leir her.

De er tilfredse. De sier de har svaret på ethvert problem som de møter. Og når man hører dem snakke, forstår man godt at det er sant som de sier. De er fryktløse. Man kan se på den måte de snakker på og på deres opførsel. De har den klareste og sundeste innstilling til seksuelle spørsmål, jeg noen gang har hørt, fri både fra fortidens undertrykte puritanisme, og nutidens falske frihet. De er normale og frigjorte, og allikevel har de klart funnet svaret på grunn av egen erfaring til de vanskeligste problemer ungdommen noensinne møter. De sier det kommer av Guds kontroll. Å bli ledet av Gud og å bruke den menneskelige karkers største energi til positivt skapende arbeid og til å bygge op mennesker og nasjoner. Og disse er ikke bare en eller to lykkelige individer, men noen hundre almindelige normale menn av enhver type.

De snakker også om et nytt liv hjemme i familiens skjød. Nye følelser er blitt frigjort, og familiene finner en ny forering i et almindelig oppbyggende formål. Man kan tenke sig at en familie hvor enhver er så åpen som disse menn er må være et sted hvor det er verd å leve. En av dem forteller at da han blev forvandlet, blev det en slik forvandling i hans foreldres liv at de sa at deres ekteskap blev nytt igjen. Dette er et nytt svar på skilsmissspørsmålet!

De snakker også om en ny ånd i industrien, en ny opfatning av samarbeid, når arbeidere og arbeidsgivere lever i Guds plan og sammen lytter til ham. De har historien om at dette har hendt, som viser at dette er mulig. I en fabrikk hvor arbeidsherren ledet arbeidet absolutt eneveldig, er nu hver syvende mann forvandlet, og arbeiderne tar initiativ og ansvar sammen med sin arbeidsherre, for fabrikkens ledelse.

Violens Tegn

7 AUG. 1937

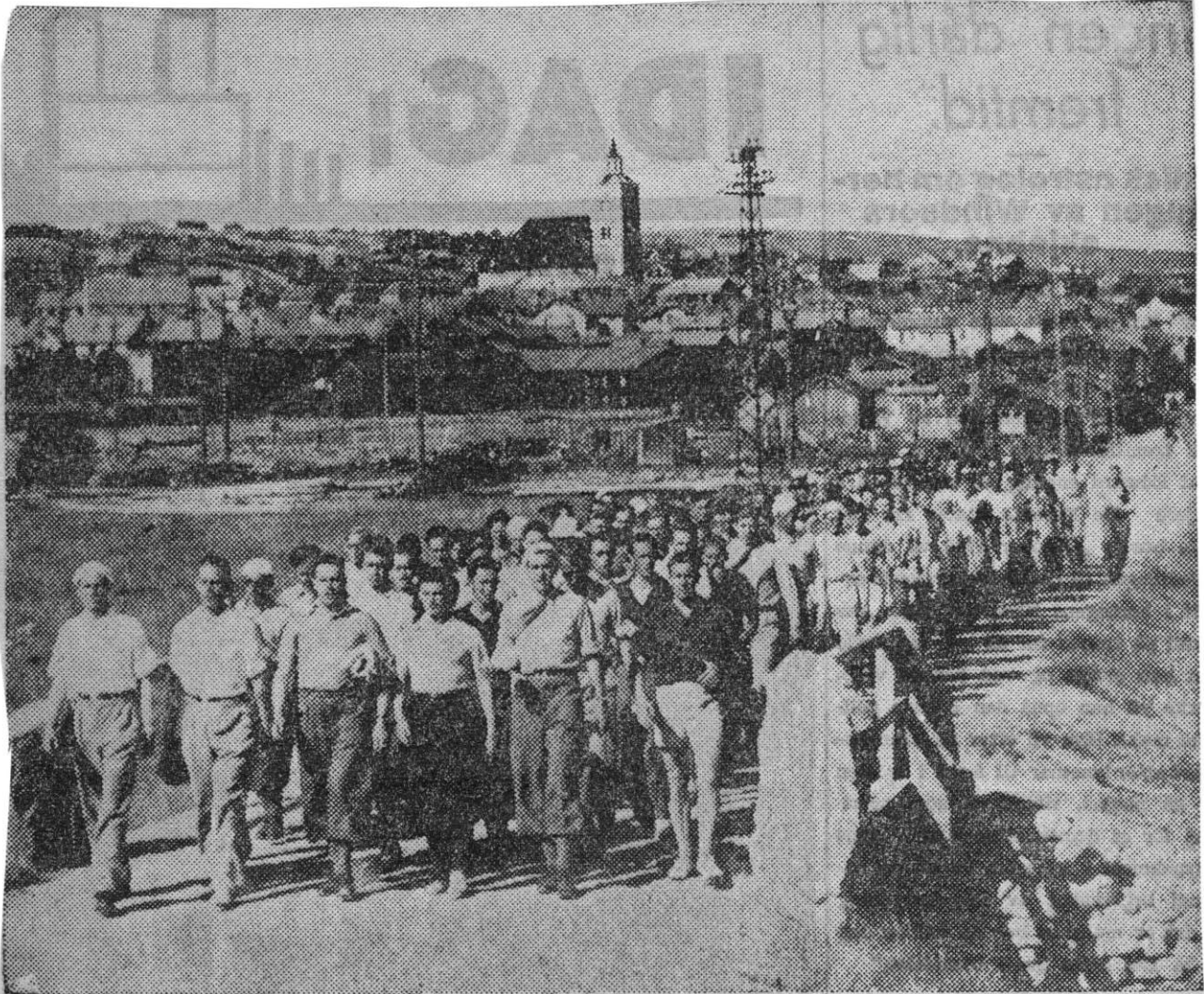
I hjemmet, i familien, i selve nasjonen er det disse unge menn som føler ansvar og tar det selv. De setter alt inn på å bygge en ny verden, og er villige til å gi sig selv og alt de har for det. De selv har lært kunsten å identifisere sig med det samfundet som de lever i, med dets feil, og med dets fordeler; som en del av det, kan de forvandle sig selv og samfundet. De er fast stemt på å bygge en ny verden under Guds kontroll, hvor hvert eneste menneske lytter til Gud. Dette vil bety nye hjem, et nytt forretningsliv, nye nasjoner.

Og de har lært å elske sine land med en positiv patriotisme, som gir alt de har for å bygge op sin nasjon, uten å krenke andre nasjoners rettigheter. Hver av dem føler at han har sin spesielle del av ansvaret for sitt land, og er besluttet på å fylle sin plass.

De påstår at der er en løsning på ethvert problem, og at de kjenner hemmeligheten ved å finne den. De kaller det å lytte til Gud, og de er villige til å gi alt de har for å gjennomføre det. En slik sikkerhet er smittsom og uimotståelig. Og opgaven de har satt sig, er nye mennesker, nye nasjoner, en ny verden.

III

Tidens Tegn 7 AUG 1937

Deltagere i Oxfordmotet på Roros på marsj ut til feltleiren.

Antallet av folk i leiren er fremdeles omkring 300.

Fredag omhandlet alle møtene livsforvandling. I bibeltimen blev gjennomgått hvordan Paulus alltid arbeidet strategisk. På kveldsmøtet var der en rekke vidnesbyrd om av unge om hvordan de hadde forvandlet andre, og den teoretisk-praktiske filosofi for livsforvandling blev gjennomgått. Å forvandle menneske^r er å bringe dem tilbake til normalt liv.

Lørdag, som var den siste dag leiren hadde for sig selv, da vi idag skal gi vårt budskapstil byen og landet, var konsentrert om å gi visjoner, og å vise hvad Oxfordgruppen igrunnen vil. Vi overgir oss til Gud med det bestemte formål å bringe våre land under Guds kontroll.

Til kveldsmøtet kom en god del av de unge menn fra Røros. Der var en hel del moro i møtet, sang og annet. Brobyggerfilmen blev vist, og gjorde som vanlig stor lykke, særlig da vi fikk se noen av danskene våre i salen oppe på lærretet også.

Møtet endte på det plan som kommer til uttrykk i brevet til "The Times" fra Salisbury, Davison, Ernest Brown and J. W. Mackail. Dette brev blev lest op.

Begge disse dager har der vært en rekke nye beslutninger, for manges vedkommende den første beslutning. Andre har sett nye skritt de skal ta for å føre sitt sted, sitt arbeide inn under Guds kontroll.

Dermed er det egentlige housparty slutt, søndagen skal brukes til å gi vårt budskapstil byen .

Oxford-gruppens leir paa Røros.

Bulletin 9 - 8 - 1937

Søndag var helt viet Røros by. Om morgenen var der et møt for bare leirdeltagerne, ellers var dagen helt brukt paa aa gi vaartbx budskap til byen. Kl. 11 var Røros gamle kirke full for annen gang i løpet av 4 dager, da alle vaare unge marsjerte inn. Isteden for prekenen snakket 5 mann av teamet, blant andre Randulf Haslund og den svenske dikter Sven Sto. Da de 300 unge menn marsjerte fra kirken og nedover hovedgaten, blev der tatt en film. Andre da Trey har filmet en hel del her, bl.a. en hel del bilder: fra badeplassen og fra alle de sportsleker vi hadde lørdag ettermiddag.

Kl. 4 om ettermiddagen kom hele leiren sammen for aa sette op et stort friluftsmøte for hele byen. Møtet skulde begynne kl. 6. Førra Der var en stor fotballkamp paa en av sportsplassene i byen kl. 4., saa noen av oss gikk ut der. Og der ute var all byens ungdom forsamlet. Men selvfølgelig ordnet alt sig. Kampen sluttet kl. 5 paa 6, og dermed marsjerte alle tilskuerne direkte til vaart møte, mens endel av oss gikk foran og sang "Horsey". Der var omkr. 1200 mennesker paa plassen der. De av Rørosfolk som ikke var paa møtet, var enten de som var syke eller de var for gamle til aa gaa ut, sa en Rørosmann.

Røros arbeiderpartis hornorkester spilte Brobygggersangen mens vi marsjerte inn i møtet. Bak teamet var der dekorert med de 4 skandinaviske k flagg. Randulf Haslund ledet møtet. Hele forsamlingen paa 1200 mennesker maatte gjenta og gjenta de 4 absolutter til de kunde dem utenat.

Vi viste hvordan vi driver morgengymnastikk hver morgen kl. 6, og forsamlingen var villt begeistret. Møtet gav et rikt bilde, og teamet var det mest "released" team som er sett i Norge. Rørosfolk sa at "det straalr jo av dem". Der var sang fra forskj. land, og en rekke forskjellige vidnesbyrd. Schweitserne jodlet, og hele forsamlingen ropte det papuanske krigarop, ledet av Jeffrey Basket.

Der hadde ogsaa samlet sig folk i de tilstøtende gater. Da møtet var slutt, sang hele forsamlingen igjen Brobygggersangen, og idag nynner alle Rørosfolk paa den. 1200 mennesker gikk hjem og hadde faatt se hvad en mann kan gjøre for en by naar han er lydlig mot Guds ledelse, og x hvad en By ledet av Gud kan bety for et land.

Efterpaa gikk samtalen til langt paa natt i alle Røros' gater og hjem.

Idag reiste de fleste med ekstratog ned til Oslo. Ved avreisen var en hel del av byens ungdom møtt frem, og the Canadian Song blev sunget ia toget gikk.

Denne leiren har for oss alle betydd en helt ny overgivelse.

aa bringe sitt hjem , sitt arbeide, sin by og sitt land under Guds kontrolli.

50 av oss har ledelse om aa vare igjen her noen dager, for aat tenke igjennem planene for det som skal hende efter leiren, og for aa ta ta fullt ansvar for Oslofrontens neste skritt.

Alle nyheter og bulletiner fra leiren er blitt sendt ut over hele verden, til Afrika, Canada, Amerika, England, Schweitz, Holland, leiren i Rønde og over hele Skandinavia.

.....

U N G D O M   t a r   A N S V A R :

Ungdommen har forventninger til fremtiden. Ungdommens fremtid er verdens fremtid.

Vi er i en opgangstid. Omsetningen øker, inntektene øker; samtidig øker rustninger, arbeidskonflikter, usikkerheten, frykt.

Revolusjoner prøver å løse de sosiale, politiske og økonomiske problemer. Men bak hvert av disse problemer ligger uløst det virkelige problem, menneskenaturen.

FORVANDL MENNESKER? OG NASJONER FORVANDLES:

FORVANDLEDE NASJONER VIL FORVANDLE VERDEN:

Her har norden et serlig ansvar idag. Vi er Europas rolige hjørne.

Vi kan bli Europas kraftsentrum.

Idag kan vi unge bestemme den kurs historien skal følge.

UNGDOM LEDET AV GUD KAN BYGGE EN NY VERDEN:

Fra Norge, Sverige, Danmark, Finnland og Island kommer vi til

Oxfordgruppens leir for unge menn på Røros i Norge

30 juli - 9 august 1937.